

[Bækgaard.]

ogsaa den højtærede Landbrugsminister oplyste, omtrent som i Fjor, hvad baade Udskrivningskvantum og Fordelingsmaade angaar, og de fastsatte Priser er de samme; de faa Afvigelser er der gjort Rede for, og jeg skal udtale, at jeg synes, de er Forbedringer. Jeg talte i Fjor lidt om den alt for høje hollandske Vægt, som var Normen. Jeg kan dog ikke undlade den Bemærkning, at navnlig sidste Aars Rugavl viste, at vi gennemsnitlig ikke kunde komme op paa den hollandske Vægt, som krævedes. Skal der saa ske Fradrag, vil det sige, at et Flertal af Avlere ikke vil kunne faa den Pris, som er normeret i Loven, altsaa 29 Kr. pr. Td. Naa, det er der vel ikke noget at gøre ved i alt Fald paa nærværende Tidspunkt.

En anden Ting, jeg gerne vil gøre opmærksom paa — det hører vel nærmest ind under Administrationen —, er de Betingelser, der stilles for at faa Tildelingskorn. Vi ved jo, at Landbrug med under 10 000 Kr. Grundskyld kan faa Tildelingskorn. Men for Landmænd med mellem 8 000 Kr. og 10 000 Kr. Ejendomsskyld har der været stillet den Betingelse for at faa Del i Tildelingskornet, at de skulde have gjort Forbeholdsret gældende. Nu er det ikke noget stort Kvantum, disse Ejendomme faar paa lignet, og selv om Kornavlen var ringe, som den jo var mange Steder i Jylland forrige Aar, vilde disse Landmænd hellere levere 5, 10, 15 eventuelt 20 Tdr. Korn og saa være fri for den Viderværdighed, som er forbundet med at gøre Forbeholdsret gældende og at skulle have Tærskning og det hele kontroleret. Men saa fik de at vide, at saa kunde de ikke faa Tildelingskorn, naar Tiden var inde dertil. Derfor tror jeg, at der er adskillige saadanne Jordbrugere, som af den Grund har benyttet Forbeholdsretten, naar Betingelserne i øvrigt var til Stede for det, og det tror jeg har bevirket, at Ordningen er blevet adskilligt dyrere end nødvendigt. Jeg kender Eksempler derpaa, og jeg vil nævne et. En Mand skulde levere 5 Tdr. Korn. Det vilde han have gjort for at blive fri for den omtalte Ulejlighed, men da det var en Betingelse, at han skulde tage Forbehold for at faa Del i Tildelingskornet, gjorde han det, og Kontroleringen og al den Viderværdighed kostede det offentlige op imod 100 Kr., hvilket efter min Mening var daarligt anvendte Penge. Kunde det ikke blive saadan, at de paagældende kunde komme i Betragtning, naar ellers Betingelserne var til Stede, uden at de blev nødt til at gøre Forbeholdsretten gældende? For den nuværende Ordning volder adskillig Ulejlighed.

Naa, det var en Bemærkning angaaende Administrationen, ellers kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget som Helhed til Vedtagelse, saaledes som det nu foreligger.

Axel B. Lange: Det foreliggende Lovforslag er jo bygget op paa en Overenskomst imellem den højtærede Landbrugsminister og Landbrugets forskellige Organisationer. Naar der er opnaaet en saadan Enighed, er der i og for sig ikke meget at tale om med Hensyn til Forslaget; det er ogsaa i det store og hele enslydende med de Forslag, vi har haft i de sidste Par Aar. Jeg vil udtale min Glæde over, at man igennem disse Forhandlinger imellem Landbrugsministeren og Organisationerne efterhaanden har nærmet sig mere og mere til hinanden. Oprindeligt gjorde der sig jo — kan jeg sige — ret stærkt divergerende Opfattelser gældende imellem Landbrugets Organisationer, maa-ske ogsaa mellem enkelte Organisationer og den højtærede Minister, men Aar efter Aar er man kommet hinanden nærmere, og derfor bliver Forslaget, som jo er en Nødvendighed, ogsaa fra Landbrugets Side modtaget som noget nødvendigt og rimeligt.

Jeg vil ogsaa gerne udtale min Glæde over, at der har vist sig Enighed om ikke at forhøje Kornprisen. En Forhøjelse af Kornprisen, naar man fra alle Sider er enig om, at Prisniveauet ikke maa forhøjes, i hvert Fald ikke mere end allerhøjest nødvendigt, vilde efter min Mening virke meget uheldigt.

Derimod er jeg ikke saa glad ved den Opgørelse, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget over det, der er afleveret, og det, der er forbrugt eller ventes forbrugt i de to sidste Høstaar. Man regner med, at der for indeværende Høstaar skal blive et Overskud paa 9 000 t, det vil sige 1 pCt. af det samlede Afleveringskvantum, medens man forrige Aar havde et Underskud paa 58 000 t. Jeg synes, at denne ene Procent, de 9 000 t, er en meget lille Margin. Man maa haabe paa, at Høsten i Aar ikke bliver ringere end i Fjor. Vi havde jo en god Høst i Fjor, og selv om det kan siges i Øjeblikket at tegne godt — i Fjor paa denne Tid tegnede det for øvrigt meget daarligt, og alligevel blev det godt —, kan vi ikke med Sikkerhed regne med en Gennemsnitshøst af samme Størrelse som i Fjor. Jeg vil derfor spørge den højtærede Landbrugsminister, om man ikke, hvis man i Aar har Mulighed for at sikre sig nogle Reserver gennem Opkøb af Frihandelskorn, skulde benytte denne Udvej.